

Τι είναι η Ελλάδα; «Καιρού λάφυρον ή τύχης παίγνιον;» (Παράφραση Αριστοτέλη)

Η Αθήνα καίγεται και η Θεσσαλονίκη πνίγεται!

«Καλός γιατρός πωλεί ζωή!
Ποιος θέλει, ποιος θα πάρει;»
(Α. Σούτσος, 1803-1863)

Μία από τις πλέον πολυγράμματος και πολυσήμαντες ελληνικές σύνθετες λέξεις είναι η

«κομπορρηματοχρηματομετεωροφέναξ»
(Λεξικό LIDDEL & SCOTT, τ. 2, σελ. 752)

αποτελούμενη από πέντε αρχαιοελληνικές λέξεις και τριάντα ένα γράμματα!!

Την συνέθεσε, την χρησιμοποίησε και την απέδωσε στον Κροίσο (560-547 π.Χ.) ο λόγιος και συγγραφέας του Βυζαντίου Ιωάννης Τζέτζης (1110-1180 μ.Χ.).

Η πρώτη, εκ των πέντε συνθετικών, λέξη «κομπο-» προέρχεται από το αρχαιοελληνικό ρήμα κομπόω ή κομπέω ή κομπάζω, όπως και σήμερα, που σημαίνουν καυχώμαι και μεγαλαυχώ, δηλαδή λέγω μεγάλα λόγια του αέρα, κοινώς αερολογώ με πονηρό σκοπό.

Από το ρήμα αυτό παράγονται πολλές άλλες λέξεις της αρχαιοελληνικής και νεοελληνικής γλώσσας, όπως ο κόμπος, ο κομπορρήμων (σύνθετη) και ο κομπογιαννίτης, με ένα «νί», σύνθετη και αυτή λέξη από την ρίζα κομπ- του νεότερου ρήματος κομβόω ή κομπώνω = ξεγελώ και εξαπατώ και την λέξη υγιαίνω ή γιαίνω, δηλαδή γιατρέυω απατηλώς (κομπογιαίνω, από το οποίο και ο κομπογιαννίτης με ένα «νί»).

Αντίθετα, με δύο «νί», η λέξη «κομπογιαννίτης» ανάγεται και παραπέμπει εννοιολογικά στα ανατριχιαστικά εκείνα στρατιωτικοθησκευτικά τάγματα των Δυτικών Ναϊτών Ιπποτών και Ιωαννιτών στην Ιερουσαλήμ (ονομασία εκ της πονηρής επικλήσεως του... Ιωάννη Βαπτιστή), που, υπό την πρόφαση προστασίας των προσκυνητών στους Αγίους Τόπους, σκόπευαν στην κατάκτηση και κατοχή της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας (Βυζάντιο). Τον σκοπό αυτό τον πέτυχαν και τον υπηρετούν μέχρι σήμερα οι κάθε είδους ευυπόληπτοι... κομπογιαννίτες (στα πρότυπα των Ναϊτών και Ιωαννιτών είναι στημένες όλες οι διεθνείς οργανώσεις Λατίνων Ευρωπαίων και Αμερικανών), με αρχικό «κούμπωμα», δηλαδή παραπλάνηση πιστών και απίστων, ένα κομπογιαννίτικο... Νοσοκομείο(!) στην Ιερουσαλήμ, που εμπνεύσθηκε ο Πάπας Γρηγόριος Α΄ το 600 μ.Χ.. Αυτό το Σπίτι-Νοσοκομείο το μεγάλωσε (άλλως δεν θα ήταν «μεγάλος») ο Καρλομάγνος, «Αυτοκράτορας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας» (οι άλλες Αυτοκρατορίες δεν ήταν... άγιες, αφού δεν βόλευαν το χριστεμπόριο) το έτος 800 μ.Χ. και το οποίο, μαζί με άλλα κτίρια, κατέστρεψε ο Ανατολίτης Χαλίφης-κατακτητής Αλ Χακίμ. Περί το έτος 1000 μ.Χ., έδωσε άδεια να ξανακτισθεί νέο Σπίτι-Νοσοκομείο νεότερων κομπογιαννιτών ο άλλος Χαλίφης-κατακτητής Αλ Ζαχίρ της Αιγύπτου, για να «αρμέγει αυτός την κασίκα», οπότε ακολούθησαν και οι γνωστές Σταυροφορίες των Δυτικών, με πρώτο στόχο την κατάκτηση του Ορθόδοξου Χριστιανικού Βυζαντίου και μετά την υποταγή των άπιστων Μουσουλμάνων. Ο στόχος αυτός παραμένει και «ευλαβώς» εκπληρούται, έκτοτε και μέχρι σήμερα, πάντοτε δια του κάθε είδους κομπογιαννιτισμού.

Οι ξεριζωθέντες από ποικίλους κομπογιαννίτες Πόντιοι έφεραν στην Μακεδονία ένα σχετικό με το πολύμορφο αρχαιοελληνικό και νεοελληνικό ρήμα «κομπάω-κομβώ-κουμπώνω», χορευτικό, που άδονταν στο Γυμνάσιο Πτολεμαΐδος, όπου οι Πόντιοι υπερίσχυαν συντριπτικά των γηγενών Μακεδόνων, το οποίο έλεγε, περίπου, τα εξής: «*Πάντα λες, πάντα γελάς, σον πηγάδ' ότες θα πας. Τα παλλήκαρα κομπώνς και χωρίς σειρά γομώνς*». Εδώ επιβεβαιώνεται η λαϊκή σοφία που λέγει ότι «η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει». Ως «τσακίζουσα κόκκαλα» γλώσσα νοείται η αρχαιοελληνική και την οποία αιώνιοι Ναϊτες και Ιωαννίτες κομπογιαννίτες, προσπαθούν με κάθε τρόπο και μέσο να τσακίσουν εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια, για να μη τσακισθούν και καταρρεύσουν οι ίδιοι υπ' αυτής.

Δείτε την απόδειξη, που με κάθε δολιότητα και κομπογιαννιτισμό μας αποκρύβουν, δια κοινών δαπανών μας.

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Η δῆθεν λατινογενής και δῆθεν «διεθνοποιημένη», κατά απόλυτη όμως υποκλοπή της από την αρχαιοελληνική γλώσσα, λέξη Hospital προήλθε από αυτό το Σπίτι-Νοσοκομείο των Ναϊτών και Ιωαννιτών κομπογιαννιτών και το οποίο αρχικά ονομάσθηκε αρχαιοελληνοπρεπέστατα ως «**Οσπίτιον**»! Επειδή η λέξη αυτή ελληνογραμματικώς δασύνεται και οι ξένες γλώσσες και λαοί, όπως και οι υπηρέτες αυτών, δεν έχουν πνεύματα, λατινοειδώς γίνεται **Hospitium**, όπως ακριβώς η λέξη Ελλάς σε Hellas, ο Ήλιος σε Helios κ.λπ. Τα υπόλοιπα παροξύτονα και γλωσσικά παραπλανητικά κατασκευάσθηκαν για να μη διαπιστωθεί η γλωσσική κλοπή και οδηγήσει στον φωτοδότη και πνευματικό αρχαιοελληνισμό, με αφυπνήσεις του νεοελληνισμού για απαιτήσεις χονδρών πνευματικών δικαιωμάτων χρήσεως της ελληνικής γλώσσας, των ανακαλύψεων και των επιστημών παγκοσμίως, δικαιώματα που θα αναδείκνυαν την Ελλάδα και τον ελληνισμό της ως αιωνίως μοναδικό και παγκόσμιο Κρόισο και Πλανητάρχη, υπό συντριβή και κατάρρευση των κάθε είδους και μορφής κομπογιαννιτών, κατοχής του χρήματος και της εξουσίας.

Αυτός και ο σοβαρός λόγος της με κάθε τρόπο και μέσο ταφής και αφανισμού της αρχαιοελληνικής γλώσσας και των πνευματικών επιτευγμάτων του αρχαιοελληνισμού.

Ένας από αυτούς τους τρόπους και τα μέσα, που χρησιμοποιήθηκαν για την παραπλάνηση, αποτύφλωση και εξαπάτηση του, υπό τον Οθωμανικό ζυγό, μεταεναφιασμένου ελληνισμού, ήταν η δόλια μεταφορά, μετακύλιση και «φόρτωμα» της αρχαιοελληνικής εννοίας του «κομπο-υγιαίνειν» και μετέπειτα αυθεντικής εννοίας των κομπογιαννιτών ταγμάτων των Ιωαννιτών (που δεν παρέλειψαν να μας επιβάλουν το έμβλημά τους και τους θυρεούς τους ως ιεροεθνικά μας εμβλήματα), στους αφελείς, ανύποπτους και απονήρευτους ψευτογιατρούς και πρακτικούς θεραπευτές των Ζαγοροχωρίων Ιωαννίνων Ηπείρου, που μετέφεραν και πωλούσαν σε κόμπους τις αλοιφές και βότανά τους, στους οποίους και αναφέρεται ο επίσης ανύποπτος και μέγας πνευματικός Α. Σούτσος, σκωπτικώς μιν, αλλά ανεπιτυχώς δε.

Έτσι οι λίγοι και αφελείς ψευτογιατροί της περιοχής Ιωαννίνων, που μετέφεραν σε θήκες από κόμπους υφασμάτων τα γιατρικά τους και άρα και δῆθεν «Ιωαννίτες με κόμπους» ψευτογιατροί και δῆθεν λεκτικώς «κομπογιαννίτες» (με δύο «νί»), χρησιμοποιήθηκαν δολιότατα και απατηλότατα για να επικαλύψουν και να υποκρυφθούν όπισθεν τους οι αυθεντικοί και αληθινοί κομπογιαννίτες ταγματοδουτικοί, που επί αιώνες και χιλιετίες «ζουν και βασιλεύουν», κομβούντες υποκρυπτόμενοι, όπως ακριβώς οι Ιουδαίοι αγοραστές, από τους κατακτητές τους Μακεδόνες, θρησκευτικών και εισπρακτικών τίτλων, αποκληθέντες απαξιωτικώς από τους ομοεθνείς τους ως «ελληνιστές», έννοια που ισοδυναμούσε με αυτή του αδίστακτου κλέφτη, καταπιεστή, δουλέμπορα και φορομπήχτη, την οποία, δια των αυθεντικών κομπογιαννιτών και δῆθεν «οσπιταλικών» Ιπποτών της Αρπαχτής, μας την «φόρτωσαν» νεοελληνικώς, υποκρυφθέντες όπισθεν αυτής, δια των κομπογιαννιτικών και αυτοευτελιστικών «ορολογίων» μας περί «ελληνιστικών εποχών», ακόμη και της εδώ... Ελλάδος!!

Εκεί και ως «ελληνιστές» (δηλαδή σαν... Έλληνες) και σε «ελληνιστικές εποχές» (δηλαδή σαν, αλλά όχι ελληνικές), μας κράτησαν και μας αφελληνίζουν συνεχώς και εξαθλιωτικώς έκτοτε.

Αν και όσοι αμφιβάλλετε ή διαφωνείτε επ' αυτών, εξηγήστε πειστικώς στους εαυτούς σας ότι η καιγόμενη (συνεχώς) Αθήνα και η πνιγόμενη (συνεχώς) Θεσσαλονίκη, ομοίως μετ' αυτών και η λοιπή χώρα των Νεοελλήνων «προοδεφχτικών» και... πολιτισμένων, οικονομικώς... ισχυρών και εθνικώς... υπερήφανων, είναι πράγματι «καιρού λάφυρο» και «τύχης παίγνιο» (όπως ακόμη διερωτάται για το «τι εστί άνθρωπος» εκείνος ο πολυσοφώτατος Αριστοτέλης, χωρίς να του απαντά κανείς «μεταδότης γνώσεων») και όχι «λάφυρο και παίγνιο» του κάθε καλοπληρωμένου εκ των κοινών μας κομπογιαννίτη! Ιδού η... Ρόδος, λοιπόν.

Η δεύτερη και τρίτη συνθετική λέξη του παραπάνω γλωσσοπλαστικού «μακαρονιού» του λόγιου και πνευματικού Τζέτζη, είναι τα δύο αλληλένδετα και ευνόητα «ρήμα» και «χρήμα», όπου το πρώτο σκοπεί και υπηρετεί πάντα το δεύτερο και αμφότερα την εξουσία.

Η τέταρτη συνθετική λέξη «μετεωρο» θα ήταν κατανοητή νεοελληνικώς αν ήταν γνωστή και διδασκόμενη η προσδιοριστική αυτής επόμενη και πέμπτη αρχαιοελληνική λέξη «φέναξ», που σημαίνει απατεώνας και αγύρτης, προερχόμενη από το ρήμα φενακίζω=εξαπατώ και ψεύδομαι.

Μετεωροφέναξ συνεπώς είναι ο αιθεροβάμων και αυτός που αεροβατεί ασχολούμενος με υψηλά και ακατανόητα πράγματα.

Αν συνενώσουμε και συνοψίσουμε τις έννοιες των πέντε αυτών αρχαιοελληνικών λέξεων σε μία, θα μπορούσαμε να καταλήξουμε στην γνωστή νεοφανή και εισαχθείσα εκ των αυτών κομπογιαννιτών λέξη «λαμόγιο» και «λαμογιά» της «νεοελληνιστικής» μας, δηλαδή απατεών και κλεψιά, που πιθανότατα προήλθε από τους Ισπανούς «Ιππότες» και τις λέξεις τους «la moya», που σημαίνει η «τάδε»! Τι ακριβώς εννοούν αυτές οι νεοφανείς μας λέξεις δεν είναι δυνατό να εξακριβωθεί, διότι δεν μπορούν να ετυμολογηθούν, αφού είναι «ελληνιστικές»! Τις πολυχρησιμοποιούμε όμως στις τωρινές... ελληνιστικές εποχές μας και «γαία πυρί मिχθήτω», αλλά και... πνιγίητω!

Γνωστό θεώρημα της Μαθηματικής και Στατιστικής επιστήμης λέγει ότι «γεγονός που επαναλαμβάνεται, παύει να είναι σύμπτωση». Ισχύει ιδιαίτερα στις φιλοσοφικές και δικαστικές κρίσεις.

Συνεπώς και μετά από όλα τα παραπάνω, οι πυρκαγιές και οι πλημμύρες, όπως και άλλες φυσικές

καταστροφές, που πλήττουν και καταστρέφουν την Ελλάδα, δεν είναι ούτε «συμπτώσεις», ούτε τυχαία γεγονότα. Τι είναι λοιπόν; Και τι απομένει να δούμε, κατά Αριστοτέλη, πού διερωτάται «τι είναι ο άνθρωπος» και στην περίπτωση μας ο Έλληνας και η Ελλάδα;

Υποχρεωτικά και αφού αποκλείσουμε τα τυχαία, είμαστε αναγκασμένοι να δεχθούμε ότι είμαστε «λάφυρα καιρού», δηλαδή λεηλατούμαστε και γινόμαστε «πλιάτσικο», διαρκώς και ατελευτήτως, από κάθε «λαμόγιο» και κάθε κομπογιαννίτη, που μετά από κάθε τραγωδία και καταστροφή μας, αυτός πάντα κερδίζει και μεγαλώνει.

Αυτός και ο λόγος της μη αποτελεσματικής προστασίας μας από τα καιρικά και λοιπά φυσικά φαινόμενα, που είναι ταγμένα από την φύση τους να είναι φαινόμενα και να επαναλαμβάνονται, ενώ ο άνθρωπος, αν έχει λογική και κρίση, οφείλει να ασφαρίζεται (προστατεύεται) έναντι των ζημιογόνων και μέχρις απειλής της υγείας και ζωής του συνεπειών αυτών.

Γνωστά και δεδομένα αυτά. Το κάθε άτομο και ο κάθε ιδιοκτήτης περιουσίας όμως, φροντίζει και προστατεύει αποτελεσματικά τον εαυτό του, την οικογένειά του και την περιουσία του από τις σίγουρες και βέβαιες απειλές των φυσικών φαινομένων, τουλάχιστον, ή μήπως περιμένει να τον προστατεύσουν άλλοι; Ποιοι και γιατί να το πράξουν; Τα κοινά και δημόσια πράγματα και περιουσία ποιος θα τα προστατεύσει από τις ίδιες και βέβαιες απειλές «φαινομένων»; «Χαζή» βέβαια ερώτηση, αλλά αν την δούμε στην πράξη και δια των συνεχών τραγικών αποτελεσμάτων της, σίγουρα οδηγεί στην λέξη «μακαρόνι» και στους δι' αυτής μετατρεπόμενους σε σύγχρονους «Κροίσους», αναλόγως του βάθους, πλάτους και ύψους της «λαμογιάς» και του κομπογιαννιτισμού τους!

Γράφουν και φωνάζουν οι εφημερίδες και τα ΜΜΕ ότι «ένα στα δέκα ακίνητα είναι ασφαλισμένα» για πυρκαγιές, πλημμύρες και άλλα φυσικά φαινόμενα στην Ελλάδα. Και όλοι κομβοειδώς δείχνουν ότι δήθεν εντυπωσιάζονται, ελεεινολογούντες την απρονοησία, μέχρι και βλακεία, των «δραστών», ιδιωτών και κράτους μας.

Ουδείς όμως εξ αυτών έχει το θάρρος, την γνώση και αντίληψη των αληθών πραγμάτων, για να δηλώσει ότι ο «ένας στους δέκα», που ασφαρίζεται ιδιωτικώς και πληρώνει εξ ιδίων του, είναι και το **«μέγα κοροϊδο»** στην Ελλάδα των, γενικώς, «ξύπνιων»!!

Αυτοί οι «γενικώς ξύπνιοι» λένουν και πράττουν:

«Γιατί να ασφαλισθώ και να προστατευθώ ιδιωτικώς και εξ ιδίων μου, αφού μου τα δίδει, προθύμως και δια χορδών και οργάνων, τυμπανοκρουσιών και προσκλήσεων, το πλούσιο κράτος μου, μετά από κάθε καταστροφή όχι μόνον φυσικών, αλλά και οικονομικοπολιτικών φαινομένων»;

Ωστε λοιπόν στην Ελλάδα, των «γενικώς ξύπνιων», μόνον τα «κοροϊδα» ασφαρίζονται ιδιωτικώς. Όλοι οι λοιποί «ξύπνιοι» ασφαρίζονται, χωρίς ασφάλιστρα, από το... κράτος! Μέγας «Ασφαλιστής» λοιπόν το κράτος μας, που τρέχει παρακλητικώς σε ξένα κράτη και οργανισμούς για να πάρει, όσο-όσο τοκογλυφικά, δάνεια και επιχορηγήσεις για τους... ασφαλισμένους του! Ιδού και ο μέγας, όλως παρανόμως και αθεμίτως, Ανταγωνιστής των Ασφαλιστών, που και αυτοί, όλως κομπογιαννικώς, προσποιούνται τον Τραμπάκουλα του Βασίλη Τριανταφυλλίδη!

Τα τάγματα κομπογιαννιτών λαμόγιων πρέπει να ωχριούν έναντι τούτων εδώ των νεοπαγών «ταγματασφαλιστών».

Και επειδή ήδη δρομολογήθηκαν «κόμπτοι με αλοιφές και έμπλαστρα» για τις χονδρής ροής ασφαλίσεις ζωής, πέραν αυτών της περιουσίας, δεν απομένει παρά να αντικαταστήσουμε τις λέξεις του Σούτσου «καλός γιατρός κ.λπ.» με τις λέξεις **«Καλός ασφαλιστής, πωλεί ζωή! Ποιος θέλει, ποιος θα πάρει;»!!**

Συνεπώς και για να θυμηθούμε τα υπαίθρια επαρχιακά πανηγύρια παντός κομπογιαννίτη: «Βάλτε τώρα που γυρίζει και κανένας δεν κερδίζει»!!!

Κερδίζουν όμως οι... κομπορρηματοχρηματομετεωροφένακες! Ελεύθερα και ανεμπόδιστα!!

